

Bókadeild Føroya Lærarafelags
hefur givið út bókina:

»Stóra smábarna- og tætlarabókin um ALT«

eftir Roger Priddy. Pauli Hansen týddi úr
enskum

Nú er hon her! Bókin um alt millum himmal og jörð. Við vøkrum myndum, óteljandi smálutum, undranarverðum stórum og smáum, litum og hugskotum tekur bókin børnini við út at ferðast eina hugtakandi fer, har tey helst fáa enn størri fong enn tey fyrstu orðini.

Tú fert á flog á tí flúgvandi teppinum. Heimanifr. Út í náttúr-una. Longri. Yvir markir, har alskyns litfagar og villar blómur vaksa. Tú koyrir í einum stórum lastibili á einum veldigum byggjoki. Tú svimur á víðum havi, meðan fiskatorvur spæla sær í tí myrka dýpinum. Tú

flýgur uppi yvir einum stríputum Zebrafylgi, sum liggur á biti á teim heitu, afrikansku slættunum.

... og vit kundu hildið fram...

Ein mynd kann siga meir enn túsund orð, og í Stóru smábarna- og tætlarabókini eru fleiri enn 800 myndir, ið heilt vist geva börnum og foreldrum nakad á tosa um.

Ávaring: Tað er púra vist, at henda bókin fær ikki børn at tiga.

»Stóra smábarna- og tætlarabókin um alt« er 61 síður í litum. Spf. Gramar stóð fyri prentgerðini, og bókin kostar kr. 99,- í bókhandlunum.

Um Nyrup ikki vil samráðast

eigur Jóannes Eidesgaard at fella stjórnina

Val ella ei. Føroysku og dansku myndugleikarnir eiga og hava skyldu at samráðast, áðrenn fyringarfrestin er úti 30. apríl. Og koma til eitt fyri okkum nýtiligt úrslit.

»Føroyavinurin« Nyrup roynir nú aftur at lumpa føroyingar. Við at lumpa Jóannes Eidesgaard. Tí tá ið fyringarfrestin er úti, er onki at samráðast um.

Tá er bert eftir at leggja sak. Jóannes Eidesgaard eigur nú at spæla hart út og vera oyalar ímóti føroysku tjóðini, sum undir samráðingunum verður umboðað av Føroya Landsstýri:

Pkt. 1: Um landsstýrið vil samráðast um m.a. Bankamálið, eigur Jóannes Eidesgaard at krevja, at Nyrup ger tað og at endalig loysn fyriliggur væl áðrenn fyringarfrestin er úti.

Pkt. 2: Um pkt. 1 ikki verður gjørt, eigur Jóannes Eidesgaard at fella Nyrupstjórnina.

Báðir fólkatingslimir okkara eiga sjálvandi áðrenn at kanna,

um ikki betri møguleikar eru fyri eini samráðingarløysn hjá teimum borgarligu í Danmark. Tað tykist sum um Nyrup heldur vil snýta enn gjalda. Eg vil heita á Jóannes Eidesgaard um ikki at lata seg misnýta av Nyrup til skaða fyri føroysku tjóðina. Tí í bankamálinum hevur Nyrup ongantið hugsað um føroysku tjóðina, og tað ger hann heldur ikki enn. – Tíverri.

4. apríl 1998
Marjus Dam,
valevni sambands-
flokksins

Fólkapensiónin bara minkar?

Teir borgarligu hava gloymt tey veikastu í okkara samfelagi!

Nú hava Sambandsflokkurin og Fólkaflokkurin reypað av, at alt hevur gingið upp eftir í okkara samfelagi seinastu 4 árin. Hví hevur so fólkapensiónin staðið í stað síðan 1980-ini?

Sannleikin er tann, at borgarligu flokkarnir ongantið hava havt ans fyri teim veikastu í samfelagnum. Tí hava veikastu bólkarnir einki fingið til bata frá sitandi samgongu.

Fólkapensjonistar, avlamispensjonistar, tey við skerðum møguleikum, hava verið slept upp á fjall, og fólkapensiónin hevur staðið í stað, síðani áðrenn kreppan kom.

Tá kostnaðarstøðið fyri dagligt livibreyð er hækkað hesi árin, ja, so er fólkapensiónin og aðrar pensjónir minkaðar, og verri gerst hjá pensjonistum at liva í Føroyum. Men við borgarligum stýri var kanska ikki annað at vænta?

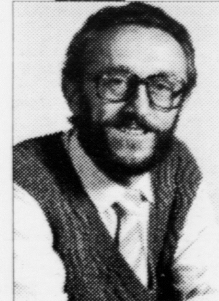
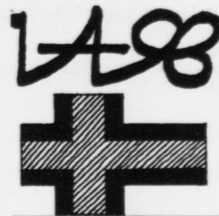
Flest øll tey, sum fóru niður í løn, meðan kreppan leikaði harðast á, eru komin upp aftur á støðið undan kreppuni, men pensjonist-

arnir hava ongan bata fingið, og borgarligu flokkarnir ætlaðu enn tá at lækka fólkapensiónina, og summir at avtaka hana.

Tey, sum bert hava fólkapensiónina at lita á, liva á hungursmarkinum. Tey, sum treingja til størri umsorgan og trygd á ellisárunum, hava lítlan møguleika í Føroyum í dag.

Tí hevur Javnaðarflokkurin sett sær fyr, at eftir komandi val, hvar flokkurin vónandi kemur í eina sterka samgongu, skal eitt av høvuðsmálunum vera, at bota um korini hjá teim veikastu í samfelagnum. Fólkapensjónin skal hækkað bein- anvegin og fleiri røktarheimspláss og sambylispláss skulu útvegast. Tey evnaveiku og møguleika- skerdur skulu hava betri kor í Føroyum.

Samhaldsfasta eftirlønarskipanin skal betrast til at bliva eitt veruligt ískoyti til fólkapensjónina, og ein eftirlønareformur skal fyrirreikast, sum kann tryggja øllum eina rimuliga eftirløn og trygg kor á ellisárunum.

Tann støðan, vit hava í løtuni, har summi liva á hungursmarkinum, onnur hava ivaleyst á ellisárunum, fremur støttamun, sum vit annars nærum høvdu út-

ruddað í okkara samfelag.

Vitandi, at góðskan av einum samfelag máttast eftir støðuni hjá tí veikasta bólkini í samfelagnum, so er tað ein sjálfvilygja fyri Javnaðarflokkinn, at nýta stóra orku til frama fyri hesar bólkir.

Føroyingar, tit vita, hvør flokkur setti fólkapensjónina á stovn, hvør flokkur setti samhaldsføstu pensjónina á stovn. Tað var Javnaðarflokkurin. Fyri nú at seta skjótil á at betra munandi um hjá hesum samfelagsbólkinum, sum liva av pensjón, verður neyðugt við einum sterkari Javnaðarflokki á lögtingi.

Ongin annar politiskur flokkur hevur bæði vilja og evni til at fremja eitt slíkt mál – og als ikki teir borgarligu flokkarnir, sum einki hava gjørt við hetta økið, tó teir hava havt maktina hartil.

Veljið tí Javnaðarflokkinn á lögtingsvalinum.

Birgir Mohr,
valevni Javnaðarflokksins

Hvat er eitt gott samfelag?

Gomul, materialistisk vana- húsar, er, at eitt gott samfelag er eitt samfelag, har tú hevur eitt gott arbeiði, góða løn, nóg mikið av frítíð, tryggjaða eftirløn, eini góð hús, sjónvarp, bil o.s.fr.

Hetta er alt so sjálvsagt fyri tey flestu, at vit kunnu ikki hugsað okkum eitt liv uttan alt hetta! Men nøkur hava lítið og einki av hesum!

Nøkur, sum høvdu gott arbeiði, mistu tað – og mistu harvið alt sum tey áttu. Tey rýmdu av landinum. Er tað eitt gott samfelag, sum fer soleiðis við børnum sínum?

Men nú eru nøkur ár síðan kreppan byrjaði, og vit kunnu takka skiparanum fyri, at Hann gav okkum nógvan fisk. Politikararnir rósa sær og siga, at

teir hava vent gongdina, – og lat teir bara tað. Tað sigur eitt sindur um teirra fatan av støðuni!

Nú hava vit vant okkum við, at nøkur hava arbeiði – og hava ov mikið at gera, meðan onnur einki arbeiði hava, og tí hava ov lítið at liva av. Er tað eitt gott samfelag, har nøkur túsund fólk eru flýdd av landinum, har partar av landinum liggja í vinnuløysi, og har partar av fólkunum einki arbeiði hava?

Eru vit nøgd við støðuna? Tað kann ikki bera til, at vit góðtaka hesa støðuna!

Úrslitið, sum vit nú síggja, er hetta, at vit hava fingið eitt stætta samfelag, har vit stórt sæð hava triggjar flokkar:

1. flokkur: tey, sum hava

gott og »trygt« arbeiði (hesi liva næstan sum í 80-unum). 2. flokkur: tey, sum hava arbeiði av og á (hesi royna at klára seg við tí litla, tey hava, – og vóna at tíðirnar vera betri). 3. flokkur: og tey, sum einki arbeiði hava (stórir partar av hesum hevur mist vónina um at fáa arbeiði).

Hetta er ein ræðandi gongd!

Hvønn arv ætla vit at geva okkara eftirkomarum?

Tá vit hugsa um, hvussu okkara ættarlið kom meir ella minni til skorin klæði, orsakað av at tey, ið fóru undan okkum, høvdu lagt eitt grundarlag til okkum at byggja á, ið var so trygt, so kemur spurningurin til okkum, hvat grundarlag geva vit okkara eftirkomarum at byggja á?

Vit kunnu fara út og gera allar tær avtalur, vit vilja við danir, men um ikki grundlógin verður broytt, ella vit fáa eina grundlóg fyri Føroyar, so eru allar tær avtalur,

vit fáa, bert delegatiónir og onki annað. Um lógargrundarlagið ikki er í lagi, so hava vit onki.

Tá vit hugsa um okkara samfelag í dag, so hava vit eitt væl útbýtt samfelag, men vit hava eisini eina órimiliga úttanlandsskuld, og skal hon gjaldast aftur.

Nógv hevur verið tosað um undirgrundina og tað ríkidømi, ið har er. Er veruleikin tann, at olja er í undirgrundini, so eigur enn stóri dentur at verða lagdur á, at vit fáa eina avtalu við Dan-

mark, har yvirtøkan av undirgrundini ikki er ein delegatión, men at vit føroyingar eiga hetta land, og tað ríkidømi, ið har er.

Skylda vit einki okkara eftirkomarum at tryggja teimum hesi viðurskifti?

Ellá skal tað einasta, tey ein dag fáa í arv frá okkum, vera ein órimiliga úttanlandsskuld?

Ása Djurhuus